

متن پرسش

با سلام استاد عزیز: ۱. صوت گفتگو با خانم ها که اخیراً داشتید را گوش می دادم در قسمتی در مورد رعایت قانون توسط غربی ها فرمودید که رعایت قانون در آنها گاهی برخاسته از روحیه خودبنیادی شان است، سوالی در ذهنم ایجاد شد که حال بشری که به وسعت جهان ظرفیت دارد و از طرفی هم باید پایبند به رعایت حقوق انسانها باشد آیا در ورای مراحل تکاملی انسان و گذر از قبیله بودن و رعایت قانون برای خود و بی قانونی و عدم رعایت حقوق دیگران می توان اینگونه گفت که در نهایت حضور انسان، انسان قوانین را رعایت می کند با نیت رعایت حقوق دیگران و نه تنها در چارچوب قوانین محدود که گاهی حقوق انسانها را نادیده می گیرد. ۲. سوال دوم که از خدمتتان داشتم اینکه گاهی انسان در گذشته خطا و گناهی را مرتکب شده اعم از کبیره و صغیره و تندگی با پدر و مادر و.... و حال که سالیان سال گذشته با یادآوری آنها تنفیری از آنها در درونمان ایجاد می شود جایگاه اینها در قیامت برای ما چیست؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. این نوع نگاه به رعایت قانون موجب می گردد تا انسان در نزد خود وسعت یابد و به یک معنا نوعی عبادت به حساب می آید. ۲. در هر حال با رجوع به توحید الهی که عملاً ما با نوعی از توبه همراه خواهیم شد؛ گناهان گذشته دیگر جایی در شخصیت انسان نخواهند داشت و در مورد والدین به هر حال آنان عطای الهی اند برای انسان و از این جهت باید با طلب استغفار برای آنان، روح آنان را شاد و آنان را از خود راضی و راضی تر کرد. موفق باشید